

Hajós Eszter

egymásárnyék

► *Rasa: Sajāja Brammaṇi (Lettonie: Musique Des Rites Solaires, 1995)*

egész kicsire összekuporodik, hogy nem is látni. talán házba is megy, mint mi. biztos fázik a sötétben ő is. szoktam kérdezni, hol van, de ő nem tud olyan szavakat, hogy ház. saját magát se úgy nevezi, ahogy mi őt, pedig én sokszor nevezem magam úgy, ahogy engem neveznek. anyu biztos nem gondolta, olyan döntése lehet, amire sehonnan nem esik eső.

anyuval szoktunk beszélni a fényről, és néha ő is kérdezi, hol van, mármint a fényt. egyszer engem is megkérdezett, mert előtte én beszéltem a fényvel, és hátha elmondta.

apu égősort vett nekünk. apu máshol lakik.

apu szerette volna, ha én is a máshol lakom, ahol ő, idegenekhez is ment beszélgetni erről, hogy csinálják ők így, de nem csinálták. engem meg nem kérdeztek erről azok a bácsik, pedig a fény mindig meg szokott kérdezni mindenről.

apunál is van szobám, ott már égett egy égősor, amikor érkeztem. kérdezgettem a fényt, mit gondol erről, de nem értette. talán kicsit fáradt volt, végül is kicsi. nem ilyenkor kell ezt vele megbeszélni. tavaszkor, az erdei hagymaszárakkor.

amikor sokat alszik, én is szeretek sokat aludni. a sötét napok világos éjszakák, nem?

kint mindenütt égők, pedig azt senki se látja bentről, amit a házára tett. alvás-hoz bekötöm a szemem.

apu nem szereti, ahogy fogynak a gyertyák az égéstől. álmomban van egy testvérem, neki nincs gyertyája, de fénye van. az ő fényével is szoktam beszélni. együtt születünk volna, de nem jött velem.

az égősoron ha egy égő is nem ébred, sötétben marad az egész, már ha egy sorban ülnek. szúrós a végük, és az üveg is vékony, ha ki akarod csavarni, jól meg kell fogni, hogy összetörik.

nem vagyok szomorú a sötét napoktól. elképzelem a fény ágyikóját, takaróját, párnáit. öt párnája is van, mindegyik más színű. a fény házának ablakán milyen fény jön be? vagy onnan kimegy a fény? mármint a fény fénye.

apunál vannak lámpák, amik maguktól gyulladnak meg. azoknak nincs kapcsolójuk. nem szeretek mindig világosban lenni, ha mozdulok.

megkértem anyut, ne legyen világos a házban, amikor sötét van. anyu nem jól lát a sötétben, főleg a jobb szemével. és fél is kicsit. sötétet se lát jól, például nem lát minden árnyékot.

ma ünneplünk, a fénynek azt a grúz bölcsődalt énekeljük anyuval, amit születésemre kaptam. a Napot hívja a házba, hogy hazajöjjön.

vannak olyan fák, akik árnyékban szeretnek állni. egymáshoz nőnek, egymás-árnyékuk van.

anyu álmában sötét van, de én nem félek az álmában. és ő se. anyu álmában is van a testvérem.

ilyenkor mindig rajzolok a testvéremnek egy kicsi levelet, van egy fa rajzolva, és arra. azt már nagyon régen rajzoltam, és nem olyan szép, de nem rajzolom újra, csak mindig egy levelet. aztán rajzolok majd fészket is, madarat is, tojást is, kirepülő fiókát, odvat is, baglyot is, harkályt, hangyákat, a kérogen repedéseket. levéleret. a bagoly szemét.

a testvérem is máshol lakik, de az nem olyan hely, ahová el tudok menni a cipőmben. ahhoz másmilyen cipő kellene, amit nem lehet venni boltban. anyuval szoktunk varrni, de azt mondta, olyan cipőt mi sem tudunk, még akkor se, ha az anyagát is mi szőjük.

de én találkoztam vele az oviban, és a játszótéren is szoktam látni. úgyhogy anyu nem szomorú annyira, akkor sem, ha a testvérem most más gyereke. csak azt sajnálja, senkinek nem mondhatja, fiam.

Napot nézünk, vizet, gyógyul a szeme. a sötét is gyógyítja a szemet, látni.

anyuval paszternáklevest főzünk. nekem van paszternáktestvérem is. anyunak naspolyafa. sütőtök lesz vacsorára. apunak most nem sárga a bőre. apunak most nincs kert, boltba jár. más a kert is, nem ásunk. amikor nem volt a turmixgép, más ételeket főztünk, de apu mondjuk nem turmixgép.

például nem tudom hajnali háromkor megölelni aput, amikor szomorú vagyok amiatt, hogy eszembe jut, nem lakik velünk. azt mondta, bármikor felhívhatom, de én nem szeretem a telefont. hiányzik az apuszag a házból, a nagy cipők. a nadrágzsebében felejtett dughagyma, ami akkor majd onnan bújjik ki, végül is föld is van elég abban a zsebben.

nem tudom megnézni, milyen az arca, amikor alszik.

anyunak és apunak nehéz találkozni, szomorúan vannak akkor, és nagy felhők mennek közéjük. az a madár is, amelyik velünk jár, szomorúan köröz.

anyuval a Napot hívjuk ilyenkor, meg a fát rajzolom, mások mást. nagyinál például az étkezészeteket mosogatjuk, amiket máskor senki se használ, és öszszeporosodnak. mindig, mikor valakik jönnek, másik csészék kellene, másféle kanállal meg villával esznek. van egy szoba, ami külön a vendégeknek van, akik azok az emberek, akik az ajtón bejönnek. én is lehetek vendég, de a vendégek nem segítenek a nagyinak súrolni a csészéket, azt előtte meg kell csinálni, hogy ideérnek.

de milyen vendégek járnak a nagyihoz, amikor nem mi? farkas? de neki, mondjuk, nem tudom, milyen étkezészet kell, és hogy a nagyinak van-e olyanja.

meg másokhoz is megyünk például. akkor mi vagyunk a vendégek, és ők sűrölnak. de másoknál például ég a lámpa, és nem kérhetem meg őket, hogy ne legyen világos a házban, amikor sötét van. nem mindenki beszélget a fényvel, vagy nem ugyanúgy. vagy nem beszélnek róla. én se mindig beszélek róla, ahogyan a testvéremről sem tudok beszélni. nem mindenki lát ilyen ködöket. van, aki nem látja a szobában a vastag felhőt, amikor leesik egy poháralátét, és nagy csúnyán néz, vagy amikor anyu elengedi a kezem, ha apu értem jön.

apu másképp mondta a mesét, anyu is, és anyu nem tudja úgy mondani, ahogy apu, és apu se úgy, ahogy anyu. például apu kígyót mond, amikor anyu jaguárt, és a könyvben szerintem páva van, legalábbis a képen.

anyu és apu mást mond a dolgokról, nehéz ugyanolyannak maradnom, mármint egynek.

elment a fény, apu jön értem, hogy nála is ünnep. ott még nappal van, Nap nélkül. álmos vagyok. éhes nem. nem akarok kétszer.

2019. 12. 09. 22: 07: 20

TÉLI TÖRTÉNET